

dunkel. Jeg troer, at man uden Fare for den Mand, der nu er i Embedet, kan opsætte Spørgsmaal, og at man derimod ved at vedtage Ændringsforslaget kan komme til at skade den endelige Afgjørelse af Bibliotekernes Organisation. — Jeg skal derfor, uden at jeg i mindste Maade skal modsætte mig, hvis der senere bliver Tale om at give den nuværende Embedsmand Pensionberettigelse, tilraade, at man idag forkaster det foreliggende Ændringsforslag.

Monrad: Den sidste Taler har allerede udtalt, hvad jeg vilde bemærke. Det er i den af Udvalget foreslaaede nye § 34 udtalt, at alle de nu Ansattes Ret skal forbeholdes, og da nu denne Mand paa Grund af den Afstemning, der for faa Dage siden har fundet Sted her i Thinget, efter min Mening maa ansees for pensionberettiget, saa vil det aldeles ikke udøve nogen Indflydelse paa hans Stilling, om dette Underændringsforslag vedtages eller ikke. Derimod har det forekommet Udvalget, at der ikke var nogen Anledning til nu at udtale sig med Bestemthed for en fast Ansættelse, da der jo ved Bibliotekets Flytning vil blive Spørgsmaal om dets Omordning i det Hele, og da det efter Udvalgets Mening er rimeligt, at dette Spørgsmaal bliver behandlet i Forbindelse med lignende Spørgsmaal, vedrørende det kongelige Bibliotek. Det er dette, der har bevæget Udvalget til at foreslaae, at der for Løden kun skulde bevilges en rund Sum til disse forskellige Poster, og ved at stemme derfor forandrer man slet ikke Noget i den vedkommende Mandes Stilling. Dersom man derimod vedtager Underændringsforslaget, saa har man derved afgjort, at der strax, naar Posten bli-

ver vacant, skal ansættes en Bibliotekar med Pensionberettigelse, forinden Spørgsmaal om Bibliotekets Omordning er kommet til Afgjørelse. Jeg maa derfor finde det hensigtsmæssigt, at man ikke stemmer for dette Forslag, skjøndt jeg er tilbøielig til at troe, at man, naar Spørgsmaal endelig foreligger, vil finde det i sin Orden, at der ved dette Bibliotek er to Bibliotekarer, som have fast Ansættelse.

Himelstad: Der kan jo ikke være den mindste Betænkelse for de ærede Rigsdagsmænd for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) og Maribo Amts 4de Valgfreds (Monrad) ved, efterat have udtalt sig saaledes, som skeet er, at stemme for Ændringsforslaget. Det ærede Medlem for Aarhus (Winther) sagde: var der blot Tale om den Nuværende, vilde han være meget tilbøielig til at stemme for Forslaget; det er altsaa givet, at han indrømmer, at Manden har saadanne Qualificationer, som kunde berettige ham til at faae Pension; „men det laa jo ikke for,“ sagde den ærede Rigsdagsmand, og fremdeles, „at det var en ung, raff og rørig Mand.“ Ja, det er en underlig Maade at gaae frem paa at sige om en Mand, som har tjent i 18 Aar, at han er ung; ja, raff er han vel, naar han ikke er syg, og rørig vel ogsaa, siden han kan gaae hver Dag op paa Rundetaarn. Men hvad har det med denne Sag at gjøre? „Ved den endelige Ordning,“ sagde den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgfreds, „da kan det godt være, at vi ville komme til det Resultat, at der bør være to fast ansatte Bibliotekarer;“ men hvorfor kan man da ikke gjøre det strax? Der kan jo ikke være det Alermindste at befrygte ved at gjøre det.